

Versos de març 2022

Un any més en plena gresca
de les festes de la Llum
i la Fira de l'Aixada
Manresa com de costum
mostra, per carrers i places,
els timbals: pa-tim, pa-tum,
fent el general Bum-bum,
amb les maces traient fum.

I ens recorda que fa segles
vàrem arribar a bon port
quan un bisbe repatani,
que no tenia suport,
davant del més gran miracle
va haver d'entomar el seu tort;
d'aquí que avui fem esport
per la Séquia i reguem l'hort.

Vàrem resoldre el problema
fent-ne de les pedres pans:
amb el pacte; per'xò al Carme
amb els goigs, un dels grans cants,
ho recordem com pertoca

perquè som fills dels d'abans
i com a bons catalans
ballem donant-nos les mans.

Que perduri l'efemèride
i puguem anar sentint
els timbals amb to de festa
que tenen un so distint
del deix imperialista
amb què amenacen sovint
els de Vox i ara Putín,
com ja feia Felip Quint.

Confiem que sant Ignasi
que va arribar per la Guia
aquest any ens condueixi
amb enginy i picardia,
com un bon ferroviari,
per camins de cortesia
i de taules de diàleg
per aconseguir que un dia
puguem viure en democràcia:
s'escolti la majoria
dels que formem part d'un poble
que vol ser lliure i somia
un nou demà amb més justícia
i reclama l'amnistia
dels que van posar les urnes
amb encert i gallardia

per poder fer nostra via.
¿Que potser demano massa,
gent del Pou? Ah Maria!
De més verdes en maduren.
¿Que no és una utopia
anar amb tren a Barcelona
en una hora -Qui ho diria!-
i tornar abans de migdia?